

Nieuws uit de Oudheidkamer

Nummer 34

juli 2022

Adres : Boekenberg
Markt 40
3201CZ Spijkenisse

Openingstijden : dinsdag 11.00 - 16.00 uur
zaterdag 11.00 - 16.00 uur

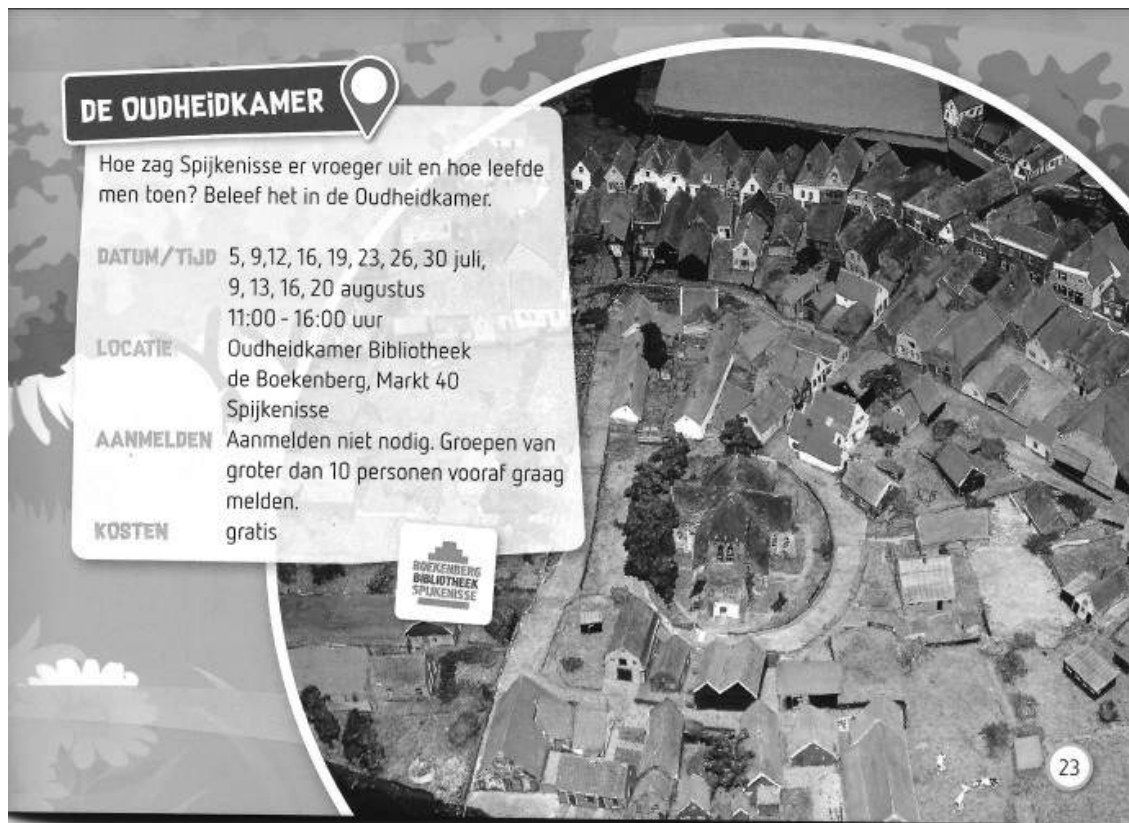
Bankrekening : RegioBank NL81 RBRB 0920 0319 35
t.n.v. Vrienden van Spijkenisse
o.v.v. Oudheidkamer

Email : oudheidkamer-spijkenisse@hotmail.com

Nieuws uit de oudheidkamer

Wij als vrijwilligers van de Oudheidkamer zijn momenteel hard bezig om de jeugd enthousiast te maken voor het oude Spijkenisse.

Wij staan deze zomer in het boekje "Actief in de zomervakantie" dat door de gemeente Nissewaard is uitgegeven waarin allerlei activiteiten staan, die de kinderen in de zomervakantie kunnen doen. Verder hebben wij ons bij de gemeente aangemeld om scholen in de Oudheidkamer te ontvangen en scholen te bezoeken en dan gastlessen te geven over het oude Spijkenisse.

Als u een facebook bezoeker bent dan kent u misschien "Spijkenisse en Bernisse, herinner jij je nog....".

Hierop plaatsen wij iedere week een foto van één van de voorwerpen die u ook in de Oudheidkamer kunt bewonderen. Hierop volgen dikwijls heel veel leuke reacties.

U merkt er misschien niet veel van maar achter de schermen zijn we volop bezig om mensen te laten beleven hoe het vroeger in Spijkenisse was.

De ontwikkeling van de vuilophaaldienst in Spijkenisse

De geschiedenis leert dat tot de tweede helft van de 18^e eeuw nogal slordig werd omgegaan met het afval. Het werd simpelweg op straat of in het water gegooid met alle nare gevolgen van uitbraak van besmettelijke ziekten.

Kort voor de oorlog besluit de gemeente om het ophalen en afvoeren van vuilnis uit te besteden. De gemeentewerkman C. Waleboer krijgt eervol ontslag als straatreiniger en kaaischrobber. De heer Velgersdijk krijgt in 1931 als eerste de opdracht. Voor één jaar betaalt de gemeente hem fl. 1.450,-. Hij moet het vuilnis en de beertonnen ophalen en de straten en wegen schoonhouden. Na enkele jaren wordt de schone taak overgenomen door Barend Herrewijnen met zijn paard en wagen. Spijkenisse groeit behoorlijk en de dienstverlening moet gelijke tred houden met de groei van de gemeente. Uiteraard betekent meer werk meer vergoeding. In 1935 wordt het werkgebied van Barend Herrewijnen bijvoorbeeld uitgebreid met de Vermaatstraat, wat hem een toeslag oplevert van fl. 2,- per week.

Wij deelen u hierdoor mede, dat de Raad, in zijn vergadering van 29 Maart j.l. besloot aan u met ingang van 1 April 1935 een toeslag van ft. 2,- per week toe te kennen voor het ophalen van het huisvuil enz. tot

1 Augustus 1935 in het nieuwe deel der gemeente 'de Vermaatstraat'.

Alle werkzaamheden moeten door u worden verricht overeenkomstig het bestek van den ophaaldienst.

Burgemeester en Wethouders van Spijkenisse

Als Barend Herrewijnen in 1942 overlijdt, zet zijn weduwe de vuilophaaldienst voort en zij investeert flink in materieel. In ruil daarvoor krijgt ze van de gemeente een contract van 5 jaar:

Op aandringen van den Pharmaceutisch Hoofd-Inspecteur voor de Volksgezondheid is de aanneemster overgegaan tot aankoop van een moderne faecaliënwagen met toebehooren, waarmede het mogelijk is per dag 15 beerputten te ledigen en te vervoeren.

De exploitatiekosten zijn in verband met deze noodzakelijke maatregelen in het belang van de volksgezondheid zeer gestegen.

Mevr. de Wed. B. Herrewijnen is thans geneigd, met ingang van 1 Januari 1947, gedurende de eerstvolgende tien jaren, waarvan de eerste vijf jaren, de geheele exploitatie van genoemden dienst op zich te nemen voor de som van fl. 80,- per week of wel fl. 4160,- per jaar.

In verband met de onzekere toestand betreffende het prijs- en loonpijl stellen wij Uwen Raad voor, een overeenkomst met Mevr. de Wed. B. Herrewijnen aan te gaan voor de tijd van 5 jaren, waarin jaarlijks het bedrag der aanneemsom is te bepalen.

Veel ruimte om haar werk in te delen heeft de Wed. Herrewijnen niet, Alle werkzaamheden zijn vastgelegd in een bestek. Daarin staat bijvoorbeeld hoe het vuil moet worden aangeleverd en op welke dagen bepaalde activiteiten moeten plaatsvinden.

Artikel 3.
VUILKISTEN.

Het vuil en asch wordt door de ingezetenen in behoorlijk te hanteren voorwerpen voor hunne woningen gereed gezet. Los vuil van de ingezetenen behoort door den aannemer niet te worden geladen.

Artikel 4.
AANWIJZING DAGEN.

1. Het ophalen van het vuil bij de ingezetenen geschiedt elken Dinsdag en Vrijdag in den voormiddag.
2. Het vegen der straten en wegen en het vervoeren van het afkomende vuil geschiedt elken Woensdag en Zaterdag.
3. Zaterdags moeten de straten en wegen om 4 uur des n.m. schoon zijn.
4. Het ledigen der beerputten en privaatabakken enz. bij de ingezetenen mag slechts geschieden op Maandag en Donderdag, des avonds en des nachts en niet aanvangen voor 9 uur in de maanden November tot en met Maart en niet voor 10 uur in de maanden April tot en met October.

De gemeentearchitect houdt haar rekeningen scherp in de gaten. Bijvoorbeeld als ze de dure auto gebruikt in plaats van paard en wagen:

Aan de heeren Burgemeester en Wethouders van Spijkenisse.

Hierbij ingesloten ontvangt U een aantal rekeningen van de Wed. M.A. Stout en de Wed. B. Herrewijnen retour, waaruit blijkt dat het besluit om de Wed. Herrewijnen ook het kleine rijwerk te laten verrichten niet juist is geweest.

Dit rijwerk kan in hoofdzaak met een wagen bespannen met een paard worden uitgevoerd waarvoor f. 2,50 per uur kan worden berekend. Herrewijnen daarentegen doet deze vrachttjes in hoofdzaak met de auto waarvoor f. 4,- per uur wordt berekend.

Het is daarom gewenscht dat van het gemeentehuis uit een schrijven wordt gericht aan de Wed. Herrewijnen met de mededeeling, dat zij het kleine rijwerk kan blijven doen, mits dit wordt uitgevoerd met een wagen bespannen met paard tegen het geldende tarief van f. 2,50 per uur.

Na de oorlog besluit de rijksoverheid dat elke burger zijn huisvuil voortaan op dezelfde wijze moet gaan aanbieden. Het is de bedoeling dat elk huishouden een zinkijzeren emmer krijgt waarin voortaan het huisvuil moet worden aangeboden. Het duurt nog wel tot 1956 voordat Spijkenisse overgaat tot het gebruik van deze emmers.

Tot die tijd gelden er wel regels voor het aanbieden van afval. Mede om het uitbreken van besmettelijke ziekten en epidemieën te voorkomen, wordt de gemeente strenger. Het vuilnis moest aangeboden worden in hanteerbare verpakkingen van hooguit 25 kg. en mocht max. 1 uur voor het tijdstip dat deze opgehaald werd aan de straat worden gezet.

Met het groeien van de gemeente komen er geleidelijk aan meer regels ten aanzien van het ophalen van vuil. Spijkenisse heeft in 1948 niet meteen het gebruik van de zinken emmer ingevoerd. Pas in 1956 gaat de gemeente over tot de aanschaf en het gebruik van uniforme emmers.

In verband met de grote verscheidenheid der vuilnisemmers, vaten, kisten e.d, waarvan door de bewoners dezer gemeente gebruik wordt gemaakt bij het meegeven van huisvuil aan de reinigingsdienst en de grote last, welke deze dienst hiervan ondervindt, achten wij het noodzakelijk over te gaan tot de invoering van uniforme vuilnisemmers.

De kosten van aanschaffing dezer vuilnisemmers bedragen fl. 10,- per stuk. Dit soort emmers is niet te gebruiken voor vuilnisauto's met zelfbelading. De levensduur van deze emmers kan geschat worden op 10 à 12 jaar, zodat wij meenden voor het gebruik dezer emmers een recht van fl. 1,- per jaar te moeten vragen.

Zoals is vastgelegd in de 'Verordening op de heffing van een retributie voor het gebruik van uniforme vuilnisemmers in de gemeente Spijkenisse' van september 1956 moeten de inwoners voor het gebruik van die emmers een vergoeding betalen van 1 gulden per jaar.

Artikel 1

Er wordt in deze gemeente onder de naam van vuilnisemmerretributie een recht geheven voor vuilnisemmers, welke door de gemeente beschikbaar worden gesteld voor het bewaren en ophalen op gezette tijden door de gemeentelijke reinigingsdienst van huisvuil en andere afvalstoffen

Artikel 2

Het in artikel 1 bedoelde recht bedraagt ft. 1,- per jaar per vuilnisemmer, ongeacht het aantal, hetwelk in gebruik is afgestaan.

Artikel 3

De verordening treedt in werking op 1 Januari 1956.

Na de aanleg van de centrale riolering en de eerste rioolwaterzuiveringsinstallatie, besluit de gemeente met ingang van 1 januari 1957 rioolbelasting te gaan heffen:

De belasting zal van woonhuizen e.d. 6% van de belastbare opbrengst van de bebouwde eigendommen bedragen, met een minimum van fl. 5,- per perceel. Fabrieken en werkplaatsen zullen een bedrag per 100 m³ afvalwater betalen.

Zwaar werk

Ten tijde van de zinkijzeren emmer gebeurt het ophalen van het vuil door een wagen met drie medewerkers van de reinigingsdienst: twee bakkenladers en een chauffeur. Deze laatste helpt, als het nodig is, mee met het ingooien van het afval.

Het werk van een bakkenlader is erg zwaar. De inwoners doen al hun afval ongesorteerd in de zinken vuilnisemmer. Plastic vuilniszakken zijn er nog niet. Ook bedrijven gebruiken emmers voor hun afval, die hebben een inhoud van 80 liter. Het bedrijfsafval wordt evenmin gesorteerd. De emmers zijn dan ook meestal loodzwaar.

Bas Jongerius komt in 1968 als voormalig boerenknecht in dienst als bakkenlader. De sollicitatie stelt niet echt veel voor: als je maar sterk, gezond en werkwillig bent, dan is het eigenlijk al goed.

In het jaar dat hij begint, heeft hij een werkweek van zes dagen.

"Het lijkt misschien makkelijk 'emmers legen in een vuilniswagen', maar om het een hele dag vol te kunnen houden, moest je toch een bepaalde techniek hebben. Je moest je krachten verdelen over de hele route en de bakken op een bepaalde manier tillen. Dat gold later trouwens ook voor de vuilniszakken."

Begin zeventiger jaren begint de vuilnisemmer uit het straatbeeld te verdwijnen. In 1965 is de KOMO-vuilniszak op de markt gekomen. Dit wordt de opvolger van de zinken vuilnisemmer. Die wordt in 1971 afgeschaft, omdat hij voor de vuilnisophalers te zwaar is. Toch betekent dat niet automatisch een grote verbetering in de arbeidsomstandigheden. Alle afval wordt ongesorteerd in de zakken gedaan. Daardoor zijn de zakken niet alleen zwaar, maar bestaat ook het risico van verwonding door uitstekende scherpe voorwerpen en glas.

Als pleister op de wonde werd door de vuilnis mannen alle bruikbare en verkoopbare materialen apart gehouden en verkocht, wat soms toch een aardige aanvulling was op het loon

Veel van het 'gewone' afval dat werd geproduceerd, werd opnieuw gebruikt. Wat niet geschikt was voor hergebruik werd gestort op de gemeentelijke stortplaats. Stortplaatsen konden niet eindeloos worden gebruikt, dus moest de gemeente regelmatig op zoek naar een nieuwe locatie.

In 1927 krijgt de gemeente toestemming van de Rotterdamsche Tramweg Maatschappij om vuil te storten in de tramput bij de Molendijk, De gemeentesecretaris bevestigt de afspraak en de betaling van de zogenaamde recognitie (dit zijn gelden die de gebruiker aan de eigenaar betaalt en waarmee hij diens eigendomsrecht erkent) in een brief:

Wij hebben de eer U te berichten, dat de Raad dezer gemeente, in zijne op 19 Januari jl. gehouden vergadering besloot, onder dankzegging voor Uwe welwillendheid gebruik te maken van de verleende vergunning voor vuilnisberging in de tramput nabij de Molendijk te Spijkenisse. Aan de gestelde voorwaarden zal stipt de hand worden gehouden. De recognitie ad. ft. 1,- zal dezer dagen op Uwe postrekening worden overgeschreven.

De tweede stortplaats ligt aan de toenmalige Kerkweg/Breekade. Het betreffende stuk grond was eigendom van het Hoogheemraadschap van Putten die de gebruiksvergunning in 1946 intrekt:

Dijkgraaf en Hoogheemraden van het Hoogheemraadschap van Putten hebben de eer, onder verwijzing naar hun schrijven van dd. 20 Augustus 1945, no 2703 mede te deelen, dat zij in hunne vergadering van heden besloten hebben per 1 December a.s. de U verleende vergunning tot het mogen gebruiken van een gedeelte griendland langs de Breekade te Uwent als opslag van straat- en huisvuil, in te trekken, daar bedoeld perceel binnenkort benodigd is voor berging van baggeraarde uit den Vier Ambachtenboezem.

De gemeente moet in 1946 dus op zoek naar een nieuwe locatie. Gelukkig brengt de Tramweg Maatschappij wederom uitkomst. Wel rekent zij daarvoor een hoger tarief:

Edelachtbare Heeren,

Wij kwamen in het bezit van Uw bovengenoemd schrijven waarbij U ons verzocht, het gedeelte van ons perceel e 1734 in Uw gemeente, gelegen nabij het emplacement Spijkenisse tusschen de trambanen naar Hellevoetsluis en Oostvoorne en de Zinkscheweg te mogen gebruiken als stortplaats voor vuilnis, voorloopig voor de periode van één jaar.

Ter erkenning van ons eigendomsrecht betaalt de Gemeente ons jaarlijks in Januari een recognitie van 10 gulden voor de eerste maal in Januari 1947.

Eind 50-er jaren heeft de gemeente een nieuwe locatie op het oog: een perceel water, gelegen aan de Lange Schenkeldijk. Daarvoor moet zij in oktober 1959 eerst de plaatselijke hengilvereniging afkopen.

De Hengelsportvereniging "Ons Genoegen" te Spijkenisse verklaart hiermede afstand te doen van het viswater "De Vlasput", Schenkeldijk te Spijkenisse voor een éénmalige vergoeding groot fl. 950,-.

De stortplaats aan de Lange Schenkeldijk heeft nog dienst gedaan tot begin 1967. Dat was net niet lang genoeg, want volgens planning zou de vuilverbrandingsinstallatie in de Botlek pas 3 jaar daarna in gebruik worden genomen.

De gemeente heeft een tijdelijke oplossing nodig:

"Wij menen deze gevonden te hebben in de polder Oud- en Nieuw Hongerland."

Om niet het risico te lopen dat dit alsnog onvoldoende is, wijst de gemeente daar ook alvast een tweede perceel aan.

"Indien de beide percelen in gebruik worden genomen, zal er gedurende een periode van 5 tot 6 jaar vuil gestort kunnen worden."

Dat die uitbreiding naar twee percelen nodig is, blijkt in februari 1969:

"Volgens thans beschikbare gegevens kan worden aangenomen dat de vuilverbrandingsinstallatie in de Botlek eind 1972 gereed zal zijn. Tot dat tijdstip moet het aangeboden vuil nog gestort worden op een vuilstortplaats in deze gemeente."

De raad besluit op 13 maart 1969 toestemming te verlenen én:

"een krediet van f. 83.540,- beschikbaar te stellen voor:

- a. uitbreiding van de vuilstortplaats in de polder Oud- en Nieuw Hongerland;
- b. aankoop van een schaftwagen ter vervanging van de bestaande schuilgelegenheid op voormelde vuilstortplaats."

Dit is de laatste gemeentelijke stortplaats. Op 23 februari 1973 schrijft het college van burgemeester en wethouders het volgende aan de inspecteur van de volksgezondheid voor de hygiëne van het milieu in de provincie Zuid-Holland:

"In verband met de afvoer van het vuil van de gemeente Spijkenisse naar de N.V. Afvalverwerking Rijnmond is de vuilstortplaats met ingang van 2 januari 1973 gesloten."

In 1952 besluit de gemeente om de reinigingsdienst niet meer uit te besteden. Het wordt een taak van de afdeling Gemeentewerken. Onder deze nieuwe afdeling vallen o.a de vuilophaaldienst onderhoud begraafplaats, onderhoud wegen en de gladheidsbestrijding

Op het moment dat de gemeente het ophalen van het vuil met eigen medewerkers en met eigen materieel gaat doen, moet er ook huisvesting zijn. In eerste instantie wordt het paard met de wagen bij particulieren gestald. Omdat de gemeente snel groeit, groeit ook de afdeling gemeentewerken (en dus de vuilophaaldienst). Het toenemende materieel wordt ondergebracht in slooppanden in het centrum, oude boerderijen, (vlas)schuren en loodsen. Het meubilair van de kantine bestaat uit spullen die tussen het huisvuil zijn gevonden.

De nieuwe dienst Gemeentewerken krijgt een plekje in de brandweerkazerne. In 1952 worden de

brandweergarage en de eerste gemeentewerkplaats gecombineerd aan de Groene Kruisstraat. Al na een paar jaar blijkt de ruimte te klein en in 1959 komt er uitbreiding. Op 6 november schrijft de directeur Gemeentewerken aan het college:

"Op de hierbij gevoegde tekening ziet U het plan uitgetekend waarbij de suggestie wordt gedaan om de huidige werkplaats te voegen bij de brandweerkazerne, waarbij voor het rollend reinigingsmaterieel in de nieuwe gemeentegarage ruimte genoeg is voor het plaatsen van één vrachtauto en één roltrommelvuilnisauto.

In de ruimte achter de genoemde nieuwe garage is de stalling gedacht voor de beertankzuiginstallatie, veegmachine, zandstrooier en sneeuwplough en ander groot rollend materieel.

Vervolgens treft U aan een ruimte gedacht in eerste instantie als werk- en bergruimte voor de plantsoendienst."

Toch is het niet altijd koek en ei tussen de brandweer en de gemeentewerklieden. Zo klaagt de brandweercommandant op 31 december 1960 schriftelijk over het feit dat de gemeentewerklieden gebruik maken van de brandweerkazerne en daar een bende achterlaten. De directeur gemeentewerken reageert als volgt:

"Daar in de gemeentewerkplaats geen toilet en wasplaats aanwezig is, zijn de gemeentewerklieden noodgedwongen gebruik te gaan maken van het toilet en de wasplaats in de brandweerkazerne.

Daarnaast is door de plantsoendienst gedurende enige maanden van het vergaderlokaaltje van de brandweer gebruik gemaakt voor het schaften van een gedeelte der plantsoenwerklieden. Dit vond zijn oorzaak in het feit dat hun werkplaats is gevestigd in een niet te verwarmen schuur en deze mensen bezwaren hadden te moeten eten in de werkplaats. In deze werkplaats is mede opgeborgen het veelvuldig in gebruik zijnde materiaal van beertanks e.d.

Medio november is de beschikking gekregen over een schaftwagen en werd van de vergaderruimte geen gebruik meer gemaakt."

In 1964 schrijft de directeur gemeentewerken een rapport over het gebrek aan ruimte:

"Wat vrijwel algemeen voor de dienst geldt, is ook voor de afdeling plantsoenen aan de orde: er is veel te weinig bergruimte. De gereedschappen en werktuigen zijn over verschillende gebouwen verspreid (werkplaats Groene Kruisstraat, de zgn. vlasschuur en een onbewoonbaar verklaarde woning), hetgeen een doelmatig onderhoud niet in de hand werkt."

In mei 1968 komt het dringende verzoek aan het college om, vooruitlopend op een 'realisering van permanente bedrijfs-gebouwen' akkoord te gaan met (wederom) een tijdelijke oplossing.

Het uitvoerende deel van de Dienst van Gemeentewerken t.w, reinigingsdienst, onderhoud straten

en pleinen, onderhoud gebouwen en woningen en de plantsoendienst zijn momenteel gehuisvest in het gebouw aan de Groene Kruisstraat en de voormalige boerderij van de heer R.C. Hogenboom.

Door de groei van de gemeente en de daarmee gepaard gaande uitbreiding van personeel en materiaal van bovengenoemde onderhoudsdiensten wordt de huisvesting in de naaste toekomst onvoldoende, waarbij komt, dat de voormalige boerderij van de heer R.C. Hogenboom steeds bouwvalliger wordt en ontruiming gevolgd door sloping op niet al te lange termijn wenselijk geacht moet worden.

Als tijdelijk oplossing ter vervanging van de ruimte in de bovengenoemde boerderij en als aanvulling van de werkplaats aan de Groene Kruisstraat wordt voorgesteld de boerderij van wijlen de heer L. van der Linde aan de Voorweg en een gedeelte van de bedrijfsgebouwen van de N.V. Betonindustrie v/h Alb. v. Bodegom, nadat deze zich in haar aanbouw zijnde nieuwe complex heeft gevestigd.

In 1975 ligt er bij de gemeente opnieuw een aanvraag voor een hinderwetvergunning voor "Oprichten, in werking brengen en in werking houden van een werkplaats annex stallingsruimte voor brandweervoertuigen.

Bij de vergunningaanvraag zit een uitgewerkte tekening waarin ruimte is voorzien voor:

- timmerwerkplaats
- garage t.b.v. autostalling
- kleine garage t.b.v. autostalling
- wasruimte
- schaftlokaal
- brandweergarage 1
- brandweergarage 2
- wachtlokaal
- opslag schoolmeubilair
- stratenmakersopslag
- bouwmaterialenopslag
- schilderswerkplaats

De voertuigen die er voor de gemeentereiniging moeten worden gestald: onder andere een vrachtwagen, een veegmachine, doorspuitapparatuur (voor de riolering), een bestelwagen en een zandstrooier (voor gladheidsbestrijding).

De nieuwe behuizing heeft niet alleen als voordeel dat er een betere schaftruimte is, maar vooral dat er douches zijn.

Maar het blijft behelpen. In 1977 ontvangt de raad wederom een noodkreet.

"Zoals u bekend is, is de huisvesting van het gemeentelijk apparaat een voortdurende bron van zorg. In de afgelopen jaren heeft uw raad diverse kredieten beschikbaar gesteld voor de bouw, ver- of aanbouw of huur van noodbehuizingen. Door u is ook aangedrongen op zo spoedig mogelijke realisering van definitieve behuizing van het apparaat."

Op 17 augustus 1978 ligt er een plan en de raad wordt om geld gevraagd.

Ter onderbouwing schetste het college nog maar eens hoe de zaken er dan voor staan:

"De navolgende ruimten zijn thans bij de dienst gemeentewerken in gebruik.

1. Gebouw Groene Kruisstraat 6.
In dit gebouw heeft de afdeling weg- en waterbouwkunde een beperkte stallingsruimte voor het rollend materieel voor reiniging en vervoer. Daarnaast is er een kleine werkplaats van de reiniging alsmede opslagruimte voor andere materieel en materiaal.
2. Loods aan Oostkade
In deze loods zijn ondergebracht de zoutberging en stalling materiaal voor de gladheidsbestrijding. Daarnaast is er opslag voor boedels uit ontruimde woningen. In verband met de realisering van het plan centrum moet deze loods worden gesloopt.
3. Riolwaterzuivering aan de Hekelingseweg
4. Loods aan de Stationsstraat
5. Schuur aan het Noordeinde
6. Opslagterrein aan de Heemraadlaan
7. Voor de afdeling plantsoenen zijn de boerderijen aan de Hekelingseweg en de Voorweg beschikbaar.

Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat ruimtegebrek geleid heeft tot sterke decentralisatie en het gebruik van ongeschikte ruimten welke bovendien deels niet ter beschikking kunnen blijven."

Voor de bouw van het nieuwe bedrijfscomplex is een uit oogpunt van goede bedrijfsvoering gunstige situering gevonden op het industrieterrein aan de Elementenweg, Hoewel zowel college als raad de noodzaak ervan inzien, kunnen ze niet zomaar ja zeggen, Eind jaren '70 kampt Spijkenisse namelijk met grote financiële tekorten. De gemeente heeft de zogenaamde artikel 12-status aangevraagd, In dat geval springt de rijksoverheid bij, maar wel onder strenge voorwaarden, Zo moet voor grote investeringen eerst toestemming worden gevraagd, Om ook de rijksoverheid te overtuigen van de hoge nood, neemt directeur gemeentewerken de beslissingsbevoegde ambtenaar van gedeputeerde staten mee op een tournee langs alle locaties. Op het moment dat die in een van de gebouwen bijna door een ladder zakt, is het pleit gewonnen.

Op 25 september 1979 geeft gedeputeerde staten goedkeuring voor een bedrag van f 3.192.145,- voor de 'bouwen inrichting 1e fase werkplaats gemeentewerken'. In de volksmond heet deze werkplaats al gauw 'de Stadswerf'.

Na acht jaar blijkt dat de Stadswerf niet meer aan de eisen van de tijd voldoet.

In januari 1998 worden de eerste stappen gezet voor de herinrichting. Hoewel bekend is dat de Elementenweg te zijner tijd niet meer beschikbaar zal zijn in verband met geplande woningbouw, moet er nog wel het een en ander gebeuren zoals blijkt uit onderstaande brief aan het gemeentebestuur

"Er is inmiddels een behoorlijke scheefgroei ontstaan tussen de inrichting en gebruik van de Stadswerf. Mede hierdoor heeft de DCMR (Dienst Centraal Milieubeheer Rijnmond) opmerkingen gemaakt over de situatie op de Stadswerf, want op diverse punten wordt niet conform de milieuvoorschriften gewerkt. "Sinds 1994 is iedere gemeente wettelijk verplicht om naast de wekelijkse inzameling van huishoudelijk afval een brengvoorziening te exploiteren, bijvoorbeeld op de gemeentewerf. De Stadswerf van Spijkenisse werd hier niet op aangepast. Er staat nu een verzameling van soms hopeloos verouderde containers kris-kras verspreid over het terrein, tussen functies als parkeren, manoeuvreren, opslag, overslag, KCA-containers en huisvesting. Er is geen deugdelijk KCA-depot. Klein chemisch afval (KCA) wordt aangeboden in winkelwagentjes die een paar keer per dag over het terrein heen en weer worden gereden naar de afzonderlijke KCA-containers."

De raad is het hiermee eens en gaat akkoord met herinrichting van de Stadswerf.

Mede als gevolg van de groei van het aantal inwoners en de daarmee gepaard gaande uitbreiding van de gemeentereiniging, staat rond 1990 de toekomst van deze dienst ter discussie. Gedacht wordt de dienst te verkopen aan een derde partij of om te vormen naar een zelfstandig opererend bedrijf. In 2005 kreeg dit laatste zijn beslag met de oprichting van de NV Reinis.